

Andru er bæði maður og kona í húsinum

Sjálvandi skal Ingeborg halda fram so leingi hon er vald

Hóast vit liva í einum landi, har ikki verður hildið neyðugt at hava nakra javnstöðulóg, er tað sum oftast maðurin, sum hevur tey "tyðandi" störvini. Mangan verður tí sagt, - kanska sum ein uggi fyri kvinnuna - at tað stendur ein góð kvinna aftan fyri mannin.

Kortini eru undantök. Tað kemur hóast alt fyri, at tað er kvinnan, sum er í miðdeplinum heldur enn maðurin. Og tá mugu vit av rættvísis orsökum siga, at í teimum forom stendur ein góður maður aftan fyri kvinnuna.

Tað munnu vera fáir froyingar, sum ikki kenna Ingeborg Vinther, forkinnuna í Føroya Arbeðarafelag, ella um ikki annað hava høyrð um hana. Ikki minst í hesum dögum nú hon er annar parturin, sum skal gera av, um samfelagið skal út í verkfall ella ikki.

Men tey eru færri, sum kenna mannin, - Andru. Hann hava vit vitja suðuri í Vági. Ingeborg, hon var sjálvandi ikki heima. Hon var til arbeiðis í Havn.

-Vit sjággja ikki hvønn annan nógv. Ingeborg er í Havn flest allar gerðandisdagar og viðhvørt eisini vikuskiftini, men hetta góðtaki eg heilt og fult. Soleiðis hevur verið í eini tólv ár, men væl hevur gingist, sigur ein altíð vælhýrdur Andru. Hann greiðir frá, at tað var eitt sindur trupult meðan børnini vóru smá, men so hvørt tey vuku til, hava tey verið ofør at taka eina hond í.

-Vermannan hevur heldur ongandi hildið seg aftur at veita eina hjálpanði hond. Hon hevði børnini, tá tey vóru smærri og eg var til arbeiðis.

Hon má ikki gevast

Vit spurdu Andru hvussu leingi hann tímir at vera bæði maður og kona í húsinum.

-Eg havi ongan sum helst ætlanir um at biðja Ingeborg gevast. Hon skal halda fram so leingi hon er vald. Tað er ikki í so mongum forom, at tað eru konufólkini, sum standa á odda, og eg haldi, at Ingeborg hevur klárað tað væl.

-Men tað eru enn ikki øll, sum hava vant seg við hendan tankan. Var tað ein maður, sum fór til Havnar í tilíkt starv høvdu øll hildið tað vera náttúrligt, men er tað eitt konufólk, - ja so undrast tey.

Kundi tú hugsað tær at býtt um?

-Nei, als ikki. Hon skal fúa alla hjálp og allan stuðul. Ikki bert frá mær, men allari familjuni. Eg havi nógv mikið við mítt. Havi mítt arbeiði á flakavirkinum og viðhvørt niðri á Tjørn. Og so eri eg eisini nevndarlimur í Framtíðini. Hetta er ríkiligt fyri meg. -Býta um? - Nei ert tú óður í høvðinum!

Fakfelagsfólk

Andru heldur tað ikki vera heilt av tilvild, at Ingeborg fór av álvara upp í fakfelagsarbeiði. Hetta hevur ligið í blóðinum. Fleiri í familjuni hava

verði virkin fakfelagsfólk. Til domis fasturin, sum var við at stovna Fjalbrúður og var forkinnuna seinri. Pápi hennara hevur verið nevndarlimur í Framtíðini og Føroya Arbeðarafelag. Jú her eru garvað fak-

felagsfólk í familjuni, leggur Andru afturat.

-Hetta hevur eisini merkt okkara gerandisdag. F akfelagsmál og politikkur hava altíð verið og eru vanligastu samtaluvenni um dagurðabordið og í

frílotum.

Greiddu børnunum frá

At vera børn hjá foreldrum, sum eru nógv frammi í samfelagskjaknum er ikki bert stuttileiki.

Tað hava eisini Andru

og Ingeborg kent á sær. Andru greiðir frá, at tað eru sjálvandi ikki bert góð orð Ingeborg hevur fingið t.d. í fjølmiðlunum, og tá børnini vóru smá vildu tey sjálvandi eisini hava at vita hví.

Tekningina av Ingeborg, tá hon mótmælir harðliga innviðupoliitik kinum hjá fyrrverandi landsstýrinum, hava tey hangandi í køkinum

